

V R I J E M E

MaliGRAD

PO KVARENIM SATKO

Ovo je priča o dječaku Marku i njegovom Satku. Marko je bio običan, normalan dječak koji se razlikovao od svojih vršnjaka po tome što je uvek bio točan i nadjutio bi se na sebe ako bi zakasnio i jednu jedinu sekundu. Zbog toga su mu roditelji za osmi rođendan poklonili pravi pravcati sat. Marko je bio presretan i toliko je zavolio taj sat da mu je nadjenuo i ime. Nazvao ga je Satko. Od tog rođendana Marko i Satko su bili nerazdvojni. Napravio mu je čak i krevetić koji je stavio na svoj noćni ormarić da Satko ima lijepo snove. U njegovom mjestu, Donji Javoranj, svi su znali za to veliko prijateljstvo pa kad bi sreli Marka na cesti pozdravili bi i Marka i Satka. Čak i kad bi došao u školu, u Dvor na Uni, mnogi su znali za Satka.

Jednog dana dogodilo se nešto strašno. U blizini mjesta gdje Marko živi dogodio se takav potres kakav ni najstariji mještani nisu nikada doživjeli. To je bilo usred noći kad su svi spavali tako da je Marko, umoran od učenja, prespavao taj potres. Ali, kada je ustao video je da Satka nema u njegovom krevetiću. Pogledao je po sobi i video Satka na podu pokraj svog kreveta. Nježno je Marko podignuo svog prijatelja i video da su mu otpale kazaljke. Podigao ih je i sve zajedno stavio u kutijicu te odjurio u Dvor jer je tamo živio i radio urar David. Gospodin David je bio jedini urar u tom kraju pa je imao jako puno posla tako da nije odmah mogao početi popravljati Satka nego ga je Marko ostaviti tri dana. To su bila najduža tri dana u Markovom životu. Marko je konačno stavio Satka na ruku i krenuo kući. Sutradan je došao sretan u školu, no učiteljica mu je rekla da je zakasnio dvije minute. Marko se ispričao i rekao da se to više neće ponoviti, no sutradan je opet zakasnio tri minute i učiteljica, koja dobro zna Markovu točnost, ga je pitala što se to događa s njim. Marko je shvatio da nešto nije u redu sa Satkom, ali je preuzeo krivnju na sebe. Nakon škole otisao je gospodinu Davidu ispričao mu što se događa. Ispusni urar odmah je znao što je posrijedi i promijenio je Satku baterije. Sada je opet sve bilo kao prije.

ZATOVI

ELZA: Dobar dan.

ZMAJ: Dobro došli na međunarodni festival satova.

ELZA: Pokazat ćemo vam puno satova koji su zanimljivi i zabavni.

ZMAJ: Prvi nam dolazi moj omiljeni model – Vatreni sat.

VATRENI: Ja sam vatreni sat koji može spašavati dobre, a zločeste popraviti da budu bolji.

ELZA: Kako to uspjevaš?

VATRENI: Stisnem jedan gumb na sebi i onda bukne plamen dobrote koji začara zločeste da više nikad ne budu zločesti nego zauvijek dobri.

ZMAJ: Baš da to vidimo. Evo tamo jedne grupe zločestih. Učini ih dobrima.

LEON: Ugazit ću nekome na nogu.

NIKO: Ja ću ukrast novce.

NINO: Ja ću nekoga istući.

MARKO: Učinit ću da svi ljudi postanu zločesti.

MIA: Uništit ću ovaj grad.

TONKA: Isprašit ću vas.

PETRA: Ubit ću vas sve.

Vatreni sat dođe od jednog do drugog i takne ga plamenom dobrote. Kako ga je taknuo ovaj prozbori.

LEON: Zagrlit ću prvog koga vidim.

NIKO: Dat ću novce siromašnima.

NINO: Nekoga ću pomaziti.

MARKO: Želim učiniti da svi ljudi postanu dobri.

MIA: Sagradit ću ovaj grad.

TONKA: Počastit ću vas sve.

PETRA: Donijet ću novi život.

ELZA: Hvala gospodo Vatrenčića.

ZMAJ: Nakon vatrene stiže nam ledeni sat.

SVI: Brrrrrrr.

ELZA: A čemu ti služiš?

LEDENI: Radim snijeg u gradu kada ljudi to žele.

ZMAJ: A šta se radi sa tim snijegom?

LEDENI: Snjegović i gruda se.

Svi se grudaju.

ELZA: Dosta grudanja. Gdje je sljedeći sat.

TELEPORTERKO: Tu sam.

ZMAJ: Gdje tu?

TELEPORTERKO: U Španjolskoj.

ELZA: Pa kako to da te čujemo u našoj Zemlji Satova.

TELEPORTERKO: Ja sam sat za teleportiranje. Nisam se još cijela teleportirala, došao mi je samo glas.

ZMAJ: A kad nam stižeš cijela?

TELEPORTERKO: pojavljuje se ŽUUUUK. Dobre sam volje, kamo želite da vas teleportiram?

Kako ko izrazi svoju želju Teleporterko napravi neki mot i ovaj legne.

MIA: Ja bi u zemlju bombona.

TEA: Mene pošalji u džunglu.

LUČANA: Ja želim u svjet voća i povrća.

JOSIPA: A ja u svjet jednoroga.

NIKO: Može mene u zemlju cvjetova, molim vas.

PETRA: Ja bi negdje gdje je sve električno.

FRANKA: A ja u zemlju ruža.

MARKO: Ja bi u Zagreb.

NINO: Ja u Njemačku.

GABRIJELA: Onda bi ja na Havaje.

LEON: Ja bi u zemlju ninja.

ALEKSANDRA: A ja bi u Šibenik.

Tamo je najljepše.

ELZA: Hvala Teleporterko.

ZMAJ: Sljedeći nam stiže električni sat.

ELEKTRIČNI: Dobar dan. Ja sam električni sat i mogu učiniti da bude struje u cijelom svijetu.

ELZA: Pa skoro da je svugdje i ima.

ELEKTRIČNI: Začudila bi se draga moja gdje je sve nema. A I tamo gdje je ima ne koristi se baš .

ZMAJ: Kako to misliš.

ELEKTRIČNI: Puno djece spava u mraku kojeg se boji iako imaju struju. Onda im ja upalim svjetlo.

ELZA: Da vidimo.

ZMAJ: Zavirimo u djeće sobe.

DJECA: Mama, upali svjetlo. Tata, strah me je...

Električni upali svjetlo i oni skladno zahrču.

ELZA: Divnu zadaću imać Električni satu.

ZMAJ: Tako je, ali i naš sljedeći sat ima plemenitu zadaću.

LETEĆI JEDNOROG SAT: Tako je Zmaju. Bok Elza.

ELZA: Bok Leteći jednorog satu.

ZMAJ: Molim te predstavi se i reci koja je tvоя misija na ovome svijetu.

LETEĆI JEDNOROG SAT: Dakle ja sam, kako ste i rekli, Leteći jednorog sat i radim dugu.

ELZA: Pa dugu rede i kiša i sunce kada se sretnu.

LETEĆI JEDNOROG SAT: Znam, ali moja duga je posebna jer donosi sreću i ljubav.

ZMAJ: To je divno. Daj da vidimo.

Leteći jednorog sat napravi dugu i svi se dižu i u parovima zaljubljeno šeću. Zmaj i Elza također.

ELZA: Hvala ti na ovom najljepšem osjećaju koji je ikada nastao.

ZMAJ: Dame i gospodo, dragi naši satovi slijedi nam Voden sat.

SVI: Buć buć buć.

VODENI: Buć buć i vama prijatelji. Drago mi je da nas se ovoliko skupilo.

ELZA: Želiš li se sam predstaviti?

VODENI: Pa najradije bih vam pokazao svoju vještina pa vi zaključite sami o čemu se radi.

ZMAJ: Ok.

Svi rade valove a jedan glumi kao da se utapa. Voden dođe i spaši ga.

ELZA: Jasno ko dan.

ZMAJ: Spašavaš utopljenike. Bravo.

ELZA: A i sljedeći kolega ima veze sa morem.

ZMAJ: Gospodine Vrući sat vaš je red.

VRUĆI: O pa dobar dan konačno sam i ja došao na red.

ELZA: A čujte puno vas je ove godine.

VRUĆI: Svake godine sve više.

ZMAJ: Da, a to je dobro. Nego, čime se vi bavite.

VRUĆI: Pa jednostavno kada je more hladno pozovete mene i ja ga zagrijem.

VODENI: Gdje si bio maloprije?

VRUĆI: U čekaonici, zašto.

VODENI: Jer sam se smrzo u akciji spašavanja utopljenika.

VRUĆI: Izvolite moju posjetnicu pa mi se javite kad budete opet imali taj slučaj.

ELZA: Eto sada imamo i divnu suradnju satova.

ZMAJ: A nama je ostao još jedan satić.

ELZA: Divni, mirisni sat.

ZMAJ: Sat ruža.

RUŽA SAT: Evo me. Ja sam Ruža sat i stvaram ruže raznih boja i prekrasnog mirisa.

ELZA: Obožavam ruže.

RUŽA SAT: Pa izvoli onda jednu.

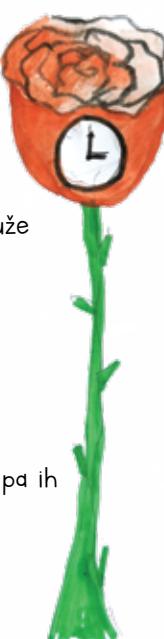
SVI: I ja bi. I ja bi...

RUŽA SAT: Naravno, ima ruža za svakoga.

Ruža sat dijeli papirnate ruže svima na pozornici pa ih glumci poklone gledateljima.

ELZA: Eto rastajemo se u ovom fantastičnom raspoloženju.

ZMAJ: Do viđenja, vidimo se za godinu dana.

POSLUJEDNJIH SAT VREHENJA

Rođaci sjede vezani na stolicama. Inspektor Jack nešto piše i fotografira. U sredini leži mrtvi rođak Roko.

JACK: Ko je kriv za ubojstvo? Kako se ti zoveš?

MIRO: Miro.

JACK: Miro, jesli li ga ti prosviro?

MIRO: Sa gitarom.

JACK: Ovaj je preglup da bi nekog ubio, ili glumi. Jesi ti nekog ubila?

Patricija podivlja.

JACK: Šta je rekla ova luđakinja?

PATRICIJA: Rekla sam vam, dragi gospodine, da se tako ne ponaša prema ovako uglednim damama.

JACK: Rekni, rekni, gukni ptico, dali si ti počinio ubojstvo?

Patrik se počne smijati.

PATRICIJA: Znate mom bratu nisu baš sve na broju.

JACK: Šta mu nije na broju?

PATRICIJA: Daskle!!!

JACK: Ko je kriv za ovaj pršut?

GEORGE: Ne vrijedaj tako mog rođaka.

SUNČICA: To nije pršut nego šunka.

NOA: Ja volim meso.

AGATA: Molim malo poštovanja prema našem mrtvom rođaku.

Dolazi Edi.

EDI: Juhu rođaci.

ROĐACI: Edi, spasi nas.

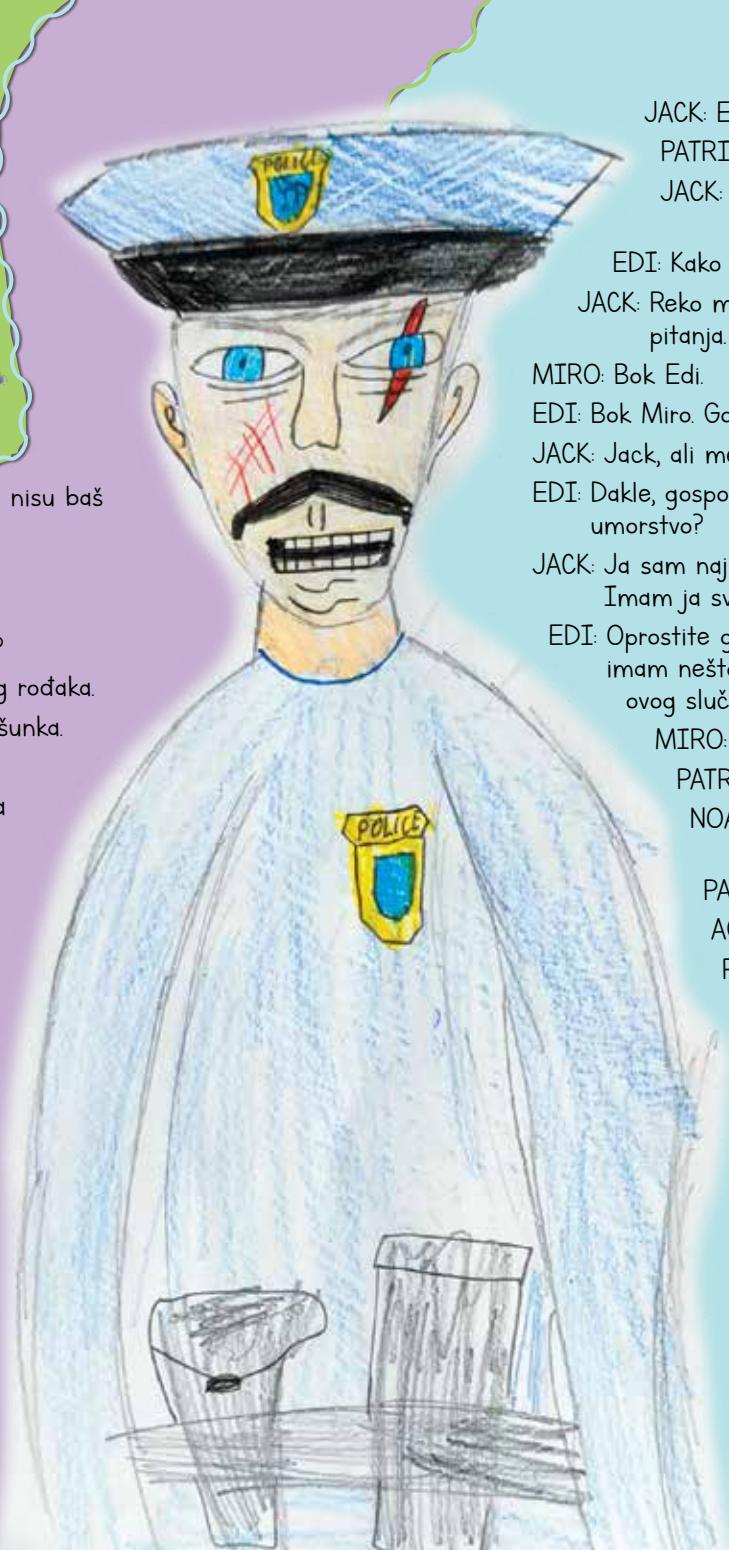
EDI: Od čega da vas spasim? Gospodine, što se događa?

JACK: Netko od vaših rođaka je ubio njega.

EDI: Roka? Ma daj Patrik, ne opet.

JACK: Znači ti si.

PATRICIJA: On je cijelo vrijeme bio samnom.

JACK: E pa nije.

PATRICIJA: E pa je!!!

JACK: A gdje je bio danas između 11 i 12 kad se dogodilo ubojstvo?

EDI: Kako vi znate kad se dogodilo ubojstvo?
JACK: Reko mi forenzičar, a ti postavљаш previše pitanja.

MIRO: Bok Edi.

EDI: Bok Miro. Gospodine...

JACK: Jack, ali me možete zvati gospodin Jack.

EDI: Dakle, gospodine Jack, kako mislite riješiti ovo umorstvo?

JACK: Ja sam najpoznatiji policajac u ovom gradu.
Imam ja svoje načine.

EDI: Oprostite gospodine Jack nisam čuo za vas, ali imam nešto što bi moglo pomoći u rješavanju ovog slučaja.

MIRO: Kojeg slučaja?

PATRIK: Slučja, slučja, slučja.

NOA: Ima li taj slučaj okus mesne štruce, baš bi mi to sjelo.

PATRICIJA: Umukni već jednom Noa.

AGATA: Umukni ti kozo jedna.

PATRICIJA: Oprosti molim te.

GEORGE: Sad sam i ja posto gladan.

NOA: Imalimo krafne?

SUNČICA: Ljudi, ovdje je riječ o umorstvu, a ne o večeri.

SVI: Amen.

EDI: Imam nešto što može rješiti glad i umorstvo gospodine Jack.

JACK: Kaj, čarobni špek?

EDI: Ne nego čokoladu.

ROĐACI: Čokoladu, kakvu čokoladu?

Svi se zalede.

ROKO: Ja mrzim čokoladu.

Svi se odlede.

NOA: Zar imamo čokoladu?

EDI: Da, i to specijalnu čokoladu koju ću programirati da vas jedna pojedena kockica odvede u vrijeme između 11 i 12 sati pa ćemo znati ko je gdje bio i što je radio.

MIRO: Tko je to radio? Što je to radio? Gdje je to radio? Kada je to radio i zašto je to radio?

EDI: Ugasi radio i pojedi čokoladicu.

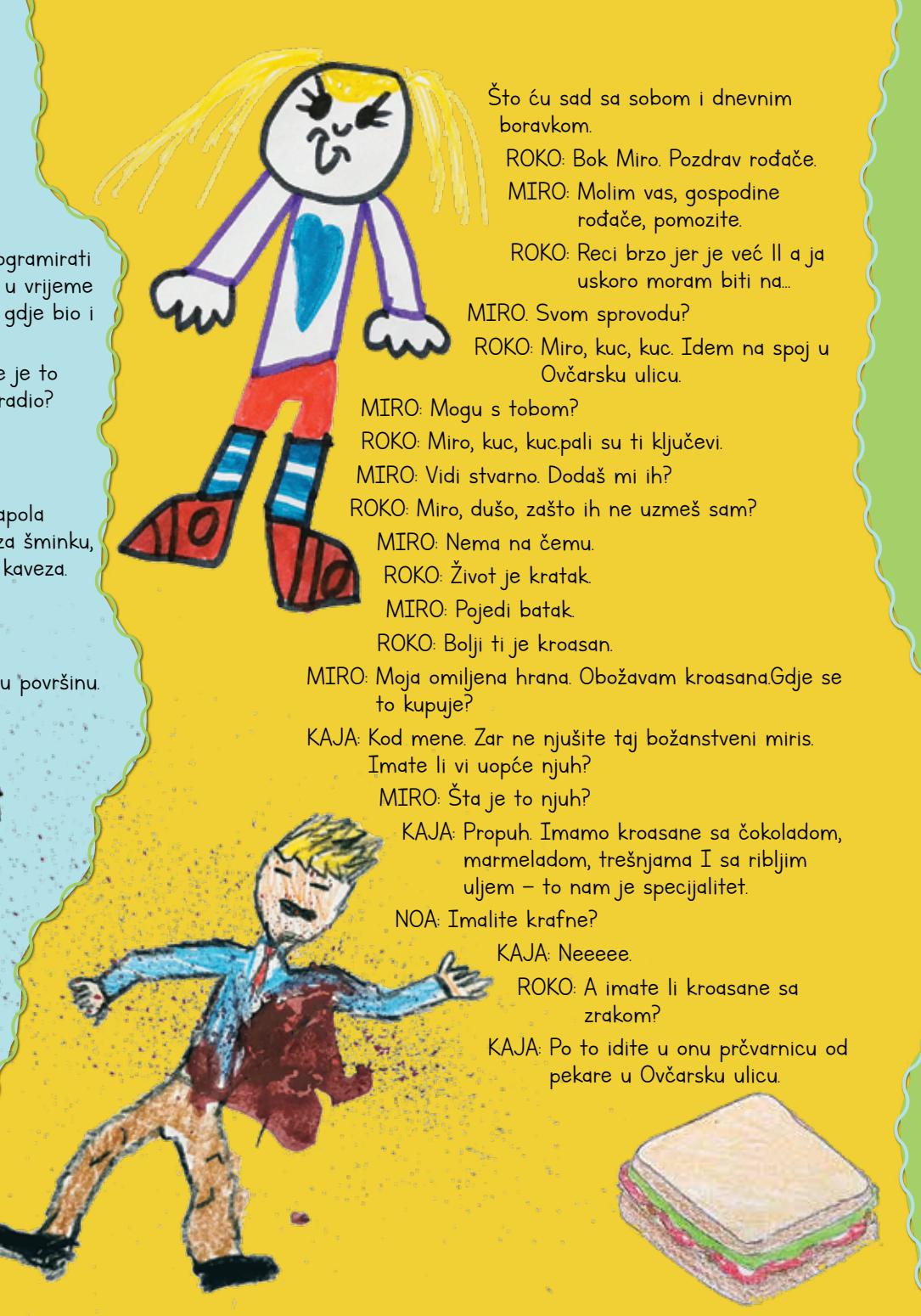
Svi izlaze van

MIRO: Ovo mi je ključ od stola, ovo je od napolja ispijene čaše vode, ovaj je od kutije za šminku, ovo od zahoda, ovaj je od Patrikovog kaveza.

PATRIK: Otključaj.

Miro se uplaši i padnu mu ključevi.

MIRO: O ne, ključevi su mi pali na vrlo ravnu površinu.

Što ću sad sa sobom i dnevnim boravkom.

ROKO: Bok Miro. Pozdrav rođače.

MIRO: Molim vas, gospodine rođače, pomožite.

ROKO: Reci brzo jer je već 11 a ja uskoro moram biti na...

MIRO: Svom sprovodu?

ROKO: Miro, kuc, kuc. Idem na spoj u Ovčarsku ulicu.

MIRO: Mogu s tobom?

ROKO: Miro, kuc, kuc. Pali su ti ključevi.

MIRO: Vidi stvarno. Dodaš mi ih?

ROKO: Miro, dušo, zašto ih ne uzmeš sam?

MIRO: Nema na čemu.

ROKO: Život je kratak.

MIRO: Pojedi batak.

ROKO: Bolji ti je kroasan.

MIRO: Moja omiljena hrana. Obožavam kroasan. Gdje se to kupuje?

KAJA: Kod mene. Zar ne njušite taj božanstveni miris. Imate li vi uopće njuh?

MIRO: Šta je to njuh?

KAJA: Propuh. Imamo kroasane sa čokoladom, marmeladom, trešnjama I sa ribljim uljem – to nam je specijalitet.

NOA: Imalite krafne?

KAJA: Neeeeee.

ROKO: A imate li kroasane sa zrakom?

KAJA: Po to idite u onu prčvarnicu od pekare u Ovčarsku ulicu.

ROKO: Idem ja tamo.

MIRO: Čekaj rođače. Dajte mu jedan kroasan.

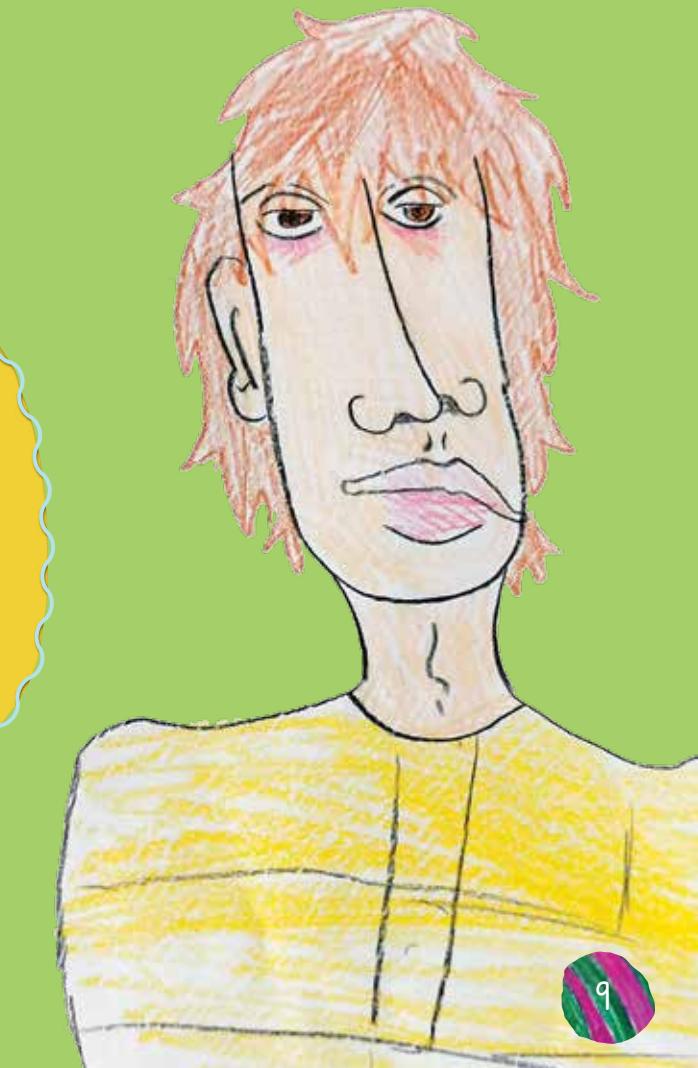
ROKO: Dajte mi taj specijalitet sa ribljim uljem.

MIRO: Ja bi dva kroasana.

Roko se zagrcne, Miro izvadi klofer i opali ga po ledima. Roko ispljune komad kroasana i odjuri.

ROKO: Već je 11 sati i 7 minuta. Zbog tebe ću još i zakasniti na spoj

MIRO: Ti bi i na svoj sprovod zakasnio.

GEORKE: I Krešo voli lešo.

PATRICIJA I PATRIK: Lešo, loše, lešo, loše, lešo, loše, lešo, loše.

JACK: Tišinall! Smiri se. Duboko diši. Ommmm. Noa, sad je tvoj red. Daj mu čokoladicu.

NOA: A imalite krafne?

JACK: Čokoladicull!

SUNČICA: Za njegovih sat vremena treba i meni čokoladica jer smo bili zajedno.

EDI: Prošlo je pola dvanaest pa vam je dovoljno po pola čokoladice.

Pojedu čokoladicu i svi odu van osim Noe.

NOA: Baš mi se jede krafna. Uuuu, slobodni stol. Konobar!

KONOBAR: Dobar dan I dobrodošli u restoran Jasna masna. Hoćete li nešto naručiti ili vam mogu nešto preporučiti gospodine Noe.

NOA: Dajte mi meni.

KONOBAR: Evo vam tebi.

NOA: Kakve krafne imate.

KONOBAR: Kao i inače – od čokolade, pekmeza, paste za zube i Jasnin specijalitet brokulja.

NOA: Mmmm, pa volim čokoladu u krafni.

KONOBAR: Znam, evo stiže jedna. Krafna sa čokoladom!!!

NOA: Jedva ju čekam slistiti pa će malo odmoriti.

KONOBAR: Evo izvolite, vaša krafna Jasna masna.

NOA: Baš je slasna.

Noa pojede krafnu i zaspie.

KONOBAR: Gle, ovaj je opet zaspao. Eno mu rođakinja. Nek plati I nek ga vodi odavde. Sunčicell

SUNČICA: O gospodine Paolo Rodriguez, što ima novoga.

KONOBAR: Ništa novo. Onaj vaš rođak Noa opet spava usred restorana.

SUNČICA: Oh my god. Bez brige, saću ga ja probudit.

KONOBAR: Ali prvo mi platite krafnu.

SUNČICA: Nemam prebijene lipe.

KONOBAR: Onda perite suđe.

SUNČICA: Eno Roka, neka dođe u dva skoka. Roko!

ROKO: Pozdrav rođače.

SUNČICA: Nemam para za platit Noinu krafnu, pomozi mi prat suđe, pliz.

ROKO: Nemam vremena. Žurim na spoj. Evo ti za krafnu.

SUNČICA: Gospodine Paulo Rodriguez plačam vam Noinu krafnu.

KONOBAR: Šteta, baš mi se nakupilo puno suđa.

Vraćaju se na scenu. Roko legne.

NOA: To je bila dobra krafna.

JACK: Ovo nije gotovo. Ostaje nam još jedna.

AGATA: Ko?

JACK: Ti!!!

EDI: Čokoladica for you Agata.

Svi izlaze.

AGATA: Pošto je Patrik pojeo zadnji buket narcisa dobro bi nam došlo svježeg cvijeća.

EVA: Cvijeće!!!

KIAAN: Smeće, samo deset šmljontija.

EVA: Kako to misliš smeće, to je prekrasno cvijeće.

KIAN: Pa znaš da imam govornu manu.

EVA: Onda šuti, potjerat ćeš nam sve mušterije.

KIAN: Kakve baterije?

AGATA: Pošto vam je ovo smeće?

KIAN: Jesam ti reko.

EVA: Šuti, mislite cvijeće?

AGATA: Mislim.

EVA: Koje cvijeće mislite kupiti?

KIAN: Ubitil.

AGATA: Ljiljane.

KIAN: Biljane, smiljane...

AGATA: Ljiljane!!!

EVA: Izvolite. Deset šmljontija.

AGATA: Imam devet i pol. Eno Roka, Rokoooo!!!

ROKO: Pozdrav rođače.

AGATA: Imaš li pola šmljontija? Fali mi za buket.

ROKO: Taman mi je toliko ostalo od Noine krafne, ali meni fali buket, a idem na spoj sa Đejonom.

AGATA: Ovo će ionako Patrik pojest, a tebi će poslužit pa ga uzmi.

PATRIK: Patrik, Patrik.

Svi se vraćaju na pozornicu, Roko legne.

JACK: Pa, evo, očito nije nitko od vas, što je čudno, nerealistično, neobično, bizarno, nadnaravno... Oslobođam vas okova.

EDI: Nečijih sat vremena nismo vidjeli.

MIRO: Vidi ovo zanimljivo zrnce prašine.

GEORGE: Šta je prašina?

NOA: Imalite krafne?

PATRICIJA: Čijih sat vremena nismo vidjeli?

PATRIK: Sat vremena, sat vremena.

JACK: Do viđenja, moj posao je ovdje svršen. Pa, pa.

SUNČICA: Samo malo gospodin inspektor,

AGATA: Jeste li za čokoladicu?

U slow motionu mu stavljuju čokoladicu u usta.

ROKO: Da vidimo tvojih sat vremena.

Svi napuštaju pozornicu.

ĐEJANA: Baš me zanima kako izgleda taj Roko uživo. Izgleda nerealistično dobro na Tinderu.

JACK: Bok Đejana. Šta ti tu radiš?

ĐEJANA: Samo sam došla kupit, pup, puf, šljive, cigarete.

JACK: Od kad ti pušiš?

ĐEJANA: Od sutra.

JACK: A zašto ti je aktivna aplikacija Tinder?

ĐEJANA: Kakav kinder?

JACK: Znaš ti dobro kakav Tinder. Aplikacija za blind date iliti sastanke ne sljepo.

ĐEJANA: To se tebe odavno ne tiče. Mi više ne postojimo.

JACK: Onda život više nema smisla.

ROKO: Đejana!

ĐEJANA: Roko, ljubimk te u oko.

JACK: Ako te ja nemogu imati, nitko ne može. Crkni.

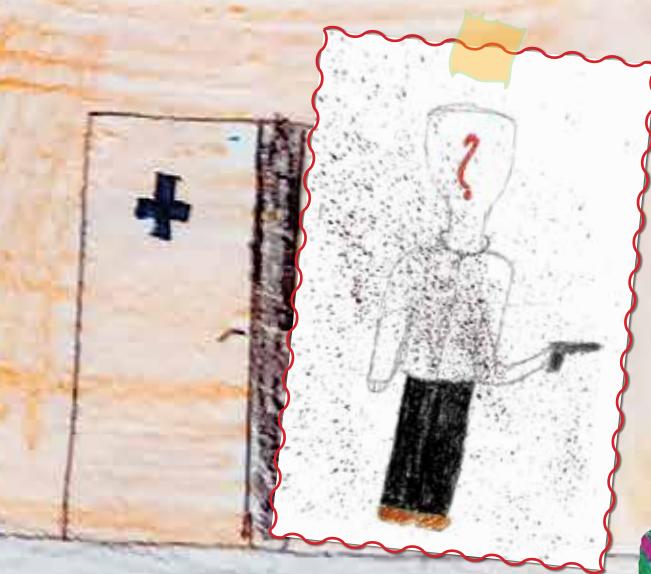

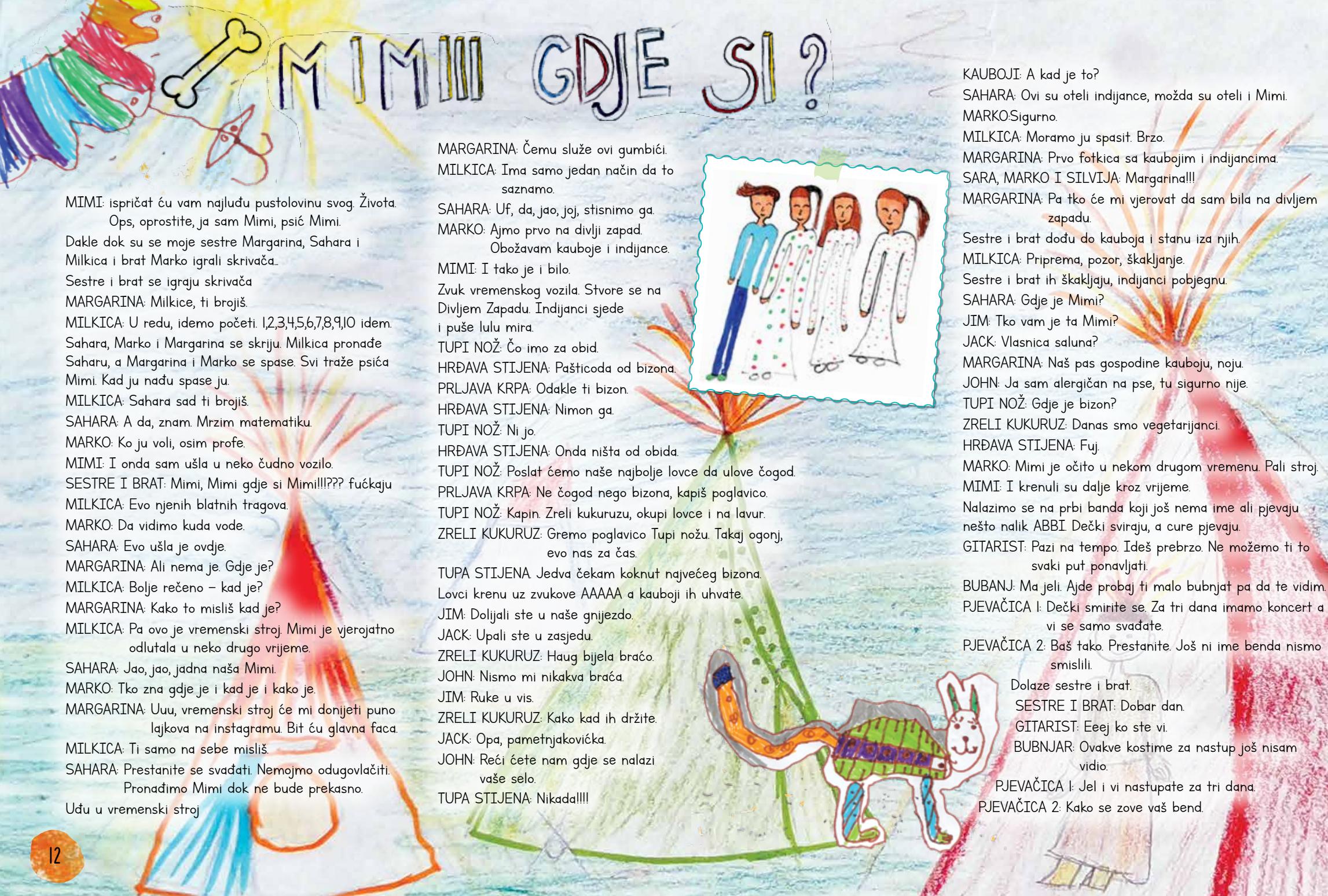
Jack vadi pištolj, a Roko skače ispred Đejane da ju zaštiti i Jack ubije Roko.

ĐEJANA: Šteta mesa i kose.

JACK: Ovo je neočekivano. Odnijet ću ga ispred njegove kuće I optužit one njegove rođake.

Svi se okupljuj oko Jacka i rade zvuk policijske sirene.

KAUBOJI: A kad je to?
SAHARA: Ovi su oteli indijance, možda su oteli i Mimi.
MARKO: Sigurno.
MILKICA: Moramo ju spasiti. Brzo.
MARGARINA: Prvo fotkica sa kaubojim i indijancima.
SARA, MARKO I SILVIJA: Margarina!!!
MARGARINA: Pa tko će mi vjerovati da sam bila na divljem zapadu.
Sestre i brat dođu do kauboja i stanu iza njih.
MILKICA: Priprema, pozor, škakljanje.
Sestre i brat ih škakljaju, indijanci pobegnu.
SAHARA: Gdje je Mimi?
JIM: Tko vam je ta Mimi?
JACK: Vlasnica saluna?
MARGARINA: Naš pas gospodine kauboju, noju.
JOHN: Ja sam alergičan na pse, tu sigurno nije.
TUPI NOŽ: Gdje je bizon?
ZRELI KUKURUZ: Danas smo vegetarijanci.
HRĐAVA STIJENA: Fuj.
MARKO: Mimi je očito u nekom drugom vremenu. Pali stroj.
MIMI: I krenuli su dalje kroz vrijeme.
Nalazimo se na prbi banda koji još nema ime ali pjevaju nešto nalik ABBI. Dečki sviraju, a cure pjevaju.
GITARIST: Pazi na tempo. Ideš prebrzo. Ne možemo ti to svaki put ponavljati.
BUBANJ: Ma jeli. Ajde probaj ti malo bubrejat pa da te vidim.
PJEVAČICA 1: Dečki smirite se. Za tri dana imamo koncert a vi se samo svadate.
PJEVAČICA 2: Baš tako. Prestanite. Još ni ime benda nismo smisili.
Dolaze sestre i brat.
SESTRE I BRAT: Dobar dan.
GITARIST: Eeej ko ste vi.
BUBNjar: Ovakve kostime za nastup još nisam vidi.
PJEVAČICA 1: Jel i vi nastupate za tri dana.
PJEVAČICA 2: Kako se zove vaš bend.

SAHARA: Mi nismo nikak bend.
MILKICA: Doduše, grupa jesmo, ali grupa sestara i brat.
MARKO: I tražimo svog psića.
SESTRE I BRAT: Mimi!!!
GITARIST: Mimi, dobro ime za bend.
BUBNjar: I meni se sviđa.
PJEVAČICA 1: Ajde da se i vi u nečemu složite.
PJEVAČICA 2: Baš dobro zvuči. Mimi. Ko stvoreno za nas.
MARGARINA: Ali nemožete se vi tako zvati. Tako se zove naš psić.
GITARIST: Onda nam smislite ime sa kojim ćemo biti zadovoljni.
BUBNjar: Da, u protivnom ćemo se zvati Mimi.
PJEVAČICA: Ali mora imati dva samoglasnika i dva suglasnika.
PJEVAČICA: To je zvučno i lako se pamti.
SAHARA: Dobro, evo recimo Kiki.
GITARIST: Bezveze, dosadno.
MILKICA: Čekaj, čekaj, vi ste dvije babe.
PJEVAČICA 1: Ej mala pazi na rječnik.
MARKO: A i dečki se ponašaju ko babe.
BUBNjar: Mali, torpedirat ću te na divlji zapad.
MARKO: Tamo smo već bili.
MARGARINA: Dobro dobro, neka onda bude ABBA.
PJEVAČICA 2: Pa to zvuči fenomenalno.
GITARIST: Bravo mala.
SAHARA: Ali gdje je Mimi?
PJEVAČICA 1: Koja Mimi, ABBA je rođena.
MILKICA: Naš psić, Mimi.
PJEVAČICA 2: Još nam samo psi fale. Ajmo ABBA.

MIMI: Moji dragi gazde su došli u palaču cara Diokleciana, vau.

PRISKA: Zašto nemamo veću spavaću sobu Dioklecanu moj?

DIOKLECIAN: E da se i to moglo napraviti prije ja bi napravio, ali, eto, imao sam kameni samo za ovaj sobičak od 200 kvadrata. Škrni bračani mi nisu dali više.

PRISKA: Crno im se piše. Bar je mogla biti zlatna umjesto roze.

DIOKLECIAN: Dobro, dobro kasnije ćemo pričati o dizajnu naše sobe. Sad bi nešto stavio pod Zub.

PRISKA: Aurora, Leonora.

ELEONORA: Veličanstvo, stavljam se na dužnost.

AURORA: Kud vi okom, tud mi skokom.
DIOKLECIAN: Dajte mi grožđe prve klase.

ELEONORA: Grožđe prve klase.

PRISKA: Jednu litru svježeg vina.

AURORA: Litru svježeg vina.

DIOKLECIAN: Malo pečeno janje.

ELEONORA: Malo janje.

PRISKA: Rožatu od gospode Filomene.

AURORA: Rožatica.

DIOKLECIAN: Malo profinjene glazbe.

PRISKA: Recimo, preludiranja po mandolini.

AURORA: Može gitara?

DIOKLECIAN: Još bolje.

PRISKA I da nas nitko ne ometa.

Sluškinje prolaze pored stražara koji spavaju a ulaze sestre i brat. Sluškinje unose hranu a Aurora svira i gitaru. Sestre i brat ukradu nešto od hrane.

DIOKLECIAN: Stražal!

PELANULA: Veličanstva su malo nervozna.

CELZIUS: Tako je Pelanula, bit će problema. Riješi to Celzius.

KLIO: Iskreno, idu mi na živce dragi moj Celzusu.

DIOKLECIAN I PRISKA: Stražaa!!

STRAŽARI: Ave.

PRISKA: Di ste krave?

CELZIUS: Ja sam bik.

PELANULA: Zvali ste nas.

KLIO: Na usluzi.

CELZIUS: Oprostite što kasnimo.

PRISKA: Rekli smo Aururi i Eleonori da nas nitko nesmije ometati.

KLIO: Zar smo glasno hrkali?

DIOKLECIAN: Opet ste zaspali na straži.

STRAŽARI: Neeeeee.

PELANULA: Što vas je uznenimirilo.

PRISKA: Lopovi idioti. Neki lopovo su nam krali hranu.

DIOKLECIAN: Nadite ih i bacite našem krokodiliusu kao žrtvu bogu Jupiteru.

CELZIUS: Pa da, već dugo mu nismo prinijeli nikakvu žrtvu.

Stražari love sestre i brata, ulove ih i dolaze do krokodila.

MARGARINA: Joj zoološki vrt. Sahara, Milkica slikajte me sa krokodilčićem.

MILKICA: Nemamo sad vremena za slikavanje. Moramo naći našu Mimi.

SAHARA: Ai ja se strašno bojam krokodila.

MARKO: Ne moraš se baš svugdje slikat.

MARGARINA: Moram. Napravit ću si selfie.

PRISKA: Kakva je to blještava stvar.

DIOKLECIAN: Prošao sam razna bojišta, ali to nigdje nisam vidio.

MARGARINA: Kako ve neznate što je mobitel.

SAHARA: Pa mi smo u prošlosti Margarina.

PELANULA: Vi ste u palači cara Diokleciana.

KLIO: I njegove žene Priske.

CELZIUS: A šta vam je to molibel?

MILKICA: To je izum sa kojim možete razgovarati sa raznih strana svijeta

MARKO: Zahvaljujući Nikoli Tesli

DIOKLECIAN: Znači da bi sa svih bojišta mogao razgovarat sa svojom Priskom.

PRISKA: To bi bilo jako divno.

MARGARINA: Ne samo pričati, možete se i vidjeti.

SAHARA: Pošteditate nam živote i dobit ćete svaki po jedan.

DIOKLECIAN I PRISKA: Može.

MILKICA: Evo vam moj jer ima solarnu čeliju da se može puniti na sunce.

MARKO: Može i moj. Ajmo mi dok se nisu predomislili, Mimi očito nije ovdje.

SESTRE I BRAT: Doviđenja.

RIMLJANI: Ave.

MIMI: Jedva su se izvukli, ali su me nastavili tražiti. Stvarno me vole, vau, vau. Ali sada Čujemo zvuk stroja i dolazimo do gusara.

KAPETAN: Gusari, vadite mačeve, puške, topove i svi na svoja mesta.

GUSARI: Na zapovijed kapetane.

KORMILARKO: Ali nemamo više kamo sa svim tim blagom.

GLEDALKO: Ali ono ni nije brod sa blagom.

TOPENKO: Svejedno bi ja ispalio koju kuglu na njih.

KAPETAN: Zarobite ih.

GUSARI: Na zapovijed kapetane.

Gusari zarobe sestre

PAPIGA: Šta ćemo sa njima kapetane.

BRUŠINKO: Ja bi ih dobro izribao, što misliš Krpenko?

KRPENKO: Slažem se Brušinko. Prljavije su od naše palube.

MARGARINA: Ma kom ti to prostak jedan.

KAPETAN: Hodjite po dasci ili ću vam isjući glave.

PAPAGAJKO: Bravo kapetane.

SAHARA: Za sve je kriv taj blesavi pas.

MILKICA: Nemoj tako o našoj Mimi.

BRUŠINKO: Nema vam tu nikakvog psa.

KORMILARKO: Naš kapetan ih ne podnosi.

PAPAGAJKO: Dapače, mrzi ih.

PAPIGA: Mrzi, mrzi.

MARGARINA: Sara, slikaj me, pliiiz.

Sara uzme mobitel i slika Margrinu sa gusarima. Gusari počnu vikati i trčati.

GUSARI: Upomoć, moje oči. Mozak mi se koči.

TOPENKO: Kao da mi je netko ispalio tane u glavu.

GLEDALKO: Spašavaj se ko može.

Gusari bježe

MARKO: Spašavajmo se i mi.

MARGARINA: Tko kaže da mobitel nije rješenje, grđno se varo.

MIMI: Sada dolaze u jedno puno mirinje ozračje.

Ulaze u stroj i leti dalje. Dolaze kod Coco Chanel i njezine batlerice.

COCO: Batlerice, dodaj mi konce. Nestalo mi je crnoga.

BATLERICA: Evo šefice.

Izlazi i vidi sestre.

BATLERICA: O dobar dan i dobrodošli. Imate li rezerviran termin kod gospode Coco Chanel.

MILKICA: Ko, ko?

SAHARA: Šta, ne, l.

MARGARINA: Di mi je mobitel?

COCO: Hoće li taj konac. Nemam cijeli dan za jednu malu crnu haljinicu.

MARGARINA: Jeste li vi stvarno poznata dizajnerica.

COCO: Zapravo, najpoznatija.

MILKICA: A jeste li možda vidjeli našeg slatkog psića.

MARKO: Zove se Mimi.

BATLERICA: Žao mi je, ali ovdje nema životinja.

COCO: Zapele bi mi sve konce, ali imamo lijepе, dizajnerske, plišane psiće.

MARKO: Mi tražimo našeg, živog.

BATLERICA: Pa, ako ovoga malo pošpricate sa ovim boženstvenim parfemom oživjet će jer on diže iz mrtvih.

SAHARA: Oprostite, ali moramo dalje.

COCO: Kad ste već ovdje pogledajte malo moju novu kolekciju.

BATLERICA: Možda vam se nešto svidi. Dobit ćete popust.

MILKICA: Nemamo ni vremena ni novaca, ali hvala.

MARGARINA: Milkice, zar nam se baš toliko žuri. Coco bi se mogla uvrijediti.

MARKO: A Mimi nastradati.

SAHARA: Doviđenja gospodice Coco.

MARGARINA: Samo brzinski selfić.

COCO: Oh kako ste vi ljubazni. Evo poklonit ću vam plišanca i parfemčić. Au revoir.

MIMI: Naravno da se nisu zadovoljili plišanim psićem pa su me potražili u drevnom Egiptu.

Vremensko vozilo dolazi u drevni Egipt.

KLEOPATRA: Oh, kako mi je koža suha, baš bi mi prijala jedna kupka od magaricinog mlijeka.

Stražari, stražari!!! Oh, pa gdje su ti prokleti stražari.

AMOZA: O prelijepa, draga tete, možeš li mi posuditi tog prekrasnog mlijeka.

ARI: I meni malo natoči da i ja imamk prekrasnu kožu kao i ti draga sekо.

KLEOPATRA: Svima bi vam natočila da ga imam, ali potroših ga, a oni neposlušni stražari ne dolaze.

STRAŽAR: Oprostite moćna gospodarice, jeste li me zvali?

Dolazi vremensko vozilo sa sestrama i bratom.

KLEOPATRA: Aaaa, koji vrabac?

ARI: Tko ste vi? Što želite?

STRAŽAR: Recite što želite ili ću vas baciti u ropstvo.

SAHARA: Zamolili bi vas da to ne radite. Mi smo samo djeca koja traže izgubljenu Mimi.

AMOZA: Mimi? Što vam je to, za ime božje.

MILKICA: Pa to je naš psić koji je izgubljen u vremenu.

ARI: U vremenu? Ma, nebitno sada, imate li slučajno magarećeg mlijeka?

MARKO: Ne, a zašto pitate?

KLEOPATRA: Ne tiče vas se. Ako ga ne nađete do noći bit ćeće robovi do kraja svog bijednog života. Hahahahaha.

MARGARINA: OMG šta ste bezobrazni, ali u redu, pomoći ćemo vam.

STRAŽAR: I bolje vam je.

SAHARA: A gdje se nalaze magarice i zašto ih ne vidimo.

ARI: Pa da znamo nebi vas slali po njih.

MARGARINA: U redu idemo ih pronaći. Pogledajte tamo. Što je to?

SAHARA: Pa to je magarac. Ali zašto se ne miče?

MARKO: Ajmo pogledat.

AMOZA: Idem i ja sa vama.

MILKICA: Dobar dan gospodine magarče, možete li nam dati mlijeka

AMOZA: Mislim da suse skamenili.

MARKO: Da, očito. Ali zašto?

SAHARA: Mislim da znam. Kada je padala prljava kiša magarci su to pili jer su mislili da je to normalna voda.

AMOZA: Pa da, sigurno je to to.

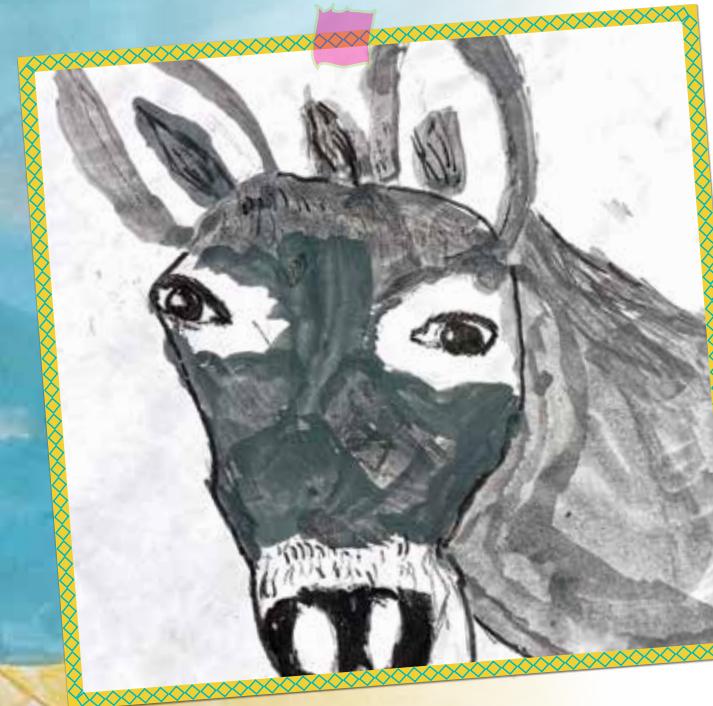
Dolazi Ari

ARI: Ja onda imam pravi lijek za to.

AMOZA: Koji?

ARI: Moramo im dati vodu iz rijeke Nil.

MARGARINA: Idemo, da opalim fotku na Nilu.

Donose magarcu vodu i on se otkameni.

MAGARAC: Hvala vam. Mogu li se ikako odužiti.

AMOZA: Možete li nam dati mlijeka.

MAGARAC: Naravno, uzmite koliko god vam treba.

Donose mlijeko Kleopatri.

KLEOPATRA: Napokon ste došli. Sada idem u jednu veliku kupku, a vi djeco ste slobodni.

MILKICA: Ovdje očito nema Mimi jer bi ju već našli.

DJECA: Doviđenja!!!

EGIPČANI: Doviđenja i hvala.

MIMI: Strašni su, opet su se spasili. A sada su otišli davno, davno auuuuu.

Vremensko vozilo dolazi kod pračovjeka

BUMBA: Gladna, gladna.

MASLINKA: Nema hrana Bumba.

DURO: Ubi dinosaura.
ARIA: Ubi mamuta.
OVO: Biće, biće hrane, hrane.
TORBICA: Lovi, lov, ja paliti vatru.

EVAP: Ja prati suđe.
SVI: Suđe?

STOOL: Nema suđe.
Prsti.

Svi kopaju nos.

SVI: Predjelo.

BOKI: Ja prošetati tigar.
Ajmo Biki Kiki.

TON TON: Ja složiti stoj.

NOSOROG: Ja, ja spavati.
Dolaze sestre i brat.

MARGARINA: Gdje smo ovo?

SAHARA: Misliš, kad smo ovo?

MILKICA: Meni ovi izgledaju kao pračovjaci.

MARKO: Nisu valjda pojeli Mimi.

PRAČOVJECIč Mimi. (počnu plesati i pjevati) Mimi,
Mimi.

MARGARINA: Jeste li vi normalni???

ZIZA: Pa vi reći Mimi.

MILKICA: Da, i?

ZEKO: Mimi ples.

RUŽA: Mimi pjesma.

SAHARA: Mimi pas.

PRAČOVJECI: Pas, pas, aaaaaaaaa!!!

ARLA: Mi bojati pas.

MARKO: A u koju boju?

NEZNAME: Boju, znoju, gnoju.

MARGARINA: Jeste li vidjeli našu Mimi.

Pračovjaci opet zapjevaju i zaplešu.

SAHARA: Izgleda da nisu.

MILKICA: Ajmo mi dalje.
Dolazi Evap sa tigrom.
EVAP: Ko su ovi?
SESTRE I BRAT: Aaaaa tigar.
ČUKI ČUKI: Mali slatki tigar.

TORBICA: Jeste vi normalni. Bojite tigar, a ne pas?
MASLINKA: Tu ne pas. Mi normalni za razliku od vas.

MARKO: Ajmo mi dok tigrić ne ogladni.
MIMI: Brrrrr, koja ekipa. A sada mračni srednji vijek.
Vozilo ih dovozi u srednji vijek.

Gregor pokuca na vrata. Ninora otvara vrata.
NINORA: Dobar dan.

GREGOR: Vi ste vještice.

SESTRE: Zašto?

GREGOR: Iskrora ima madež na nosu, a pošto ste blizanke sve tri ste vještice. Podite samnom, očekuje vas se na sudu.

Hodaju prema sudu i dolaze tam.

SUDAC: Vi ste vještice. Imate li nešto za reći u svoju obranu.

JELENORA: Molimo vas, poštovite nas.

ISKRORA: Nevine smo.

NEKI ČOVJEK: Vidio sam ih kroz prozor kako čaraju.

SUDAC: Mir u sudnici.

U sudnicu ulaze sestre i brat. Svi ih u čudu gledaju i za to vrijeme Ninora, Iskrora i Jelenora pobegnu i u šumi do njih dolaze sestre i brat.

NINORA: Hvala vam puno na spašavanju.

ISKRORA: Za zahvalu dođite kod nas u kuću, napraviti ćemo vam večeru.

MARGARINA: Mislim da je preopasno.

SAHARA: Ovi će vas sigurno tražiti i spaliti.

MILKICA: Jeste li vidjeli našeg psića?

NINORA: Žao nam je ali nismo.

MARKO: Možda bi bilo najbolje da odete sa nama tražiti Mimi u neko drugo vrijeme. Tamo ćete biti sigurnije.

ISKRORA, NINORA I JELENORA: Može, punu hvala!!

Svi uđu u vremenski stroj i odlaze.

MIMI: I konačoooooo..

G: Jedva čekam zabavu. Požurite robotice.

L: Evo samo da se podmažemo.

E: Sa mirisnim uljem.

G: Kao da će vas DJ B uopće primjetiti.

L: Mene sigurno hoće.

E: Nakon mene.

DJ B: Idemo robotice i roboti, samo za vas večeras jedini i nezamjenjivi DJ B.

IVANA: Dok su roboti i Mimi plesali i pjevali.

MILKICA: Tu im previše robova, kako ćemo ju naći?

SAHARA: Naći će ona nas, nanjušiti.

MARGARINA: Imam ja aplikaciju za traženje pasa.

SILVIJA: Ti i tvoj mobitel.

SARA: Idemo brzo van.

MIMI: Izašle su trčeći i vičući.

SESTRE: Mimi, Mimi!!!

MILKICA: Mimi, konačno smo te našli.

SAHARA: Idemo doma.

G: Što ćemo mi bez nje.

L: Navikli smo se na nju.

E: Nemojte nam ju uzeti.

MARGARINA: To je nać psić.

DJ B: Ali sada je i naš.

MARKO: Mora postojati neko rješenje.

MARGARINA: Znam.

SAHARA: Sigurno opet nešto s mobitelom.

MARGARINA: E pa nije, sjećate se što nam je dala Coco Chanel zahvaljujući mom mobitelu.

MARKO: Bravo Margarina. Dobit ćete zamjenskog psića i svi ćemo biti zadovoljni.

DJ B: Bravo, zaplašimo.

MILKICA: Idemo mi doma.

SAHARA: Misliš u svoje vrijeme.

SILVIJA: Mislim.

MARGARINA: A fotka?

MIMI: Mislim da ću i ja morat nabavit mobitel da me više ne mordju tražiti uokolo.

POTRAGA ZA VREMENOM

SCENA / (ZEMLJA) ĐURO, KAZALJČICA

(Đuro pjevušeći prilazi svojoj trešnjici, zaljeva ju i miluje. Prvo, pride joj, gledano iz publike, s lijeva, onda ju okruži i dođe na desnu stranu, gdje ostaje do pada veš mašine.)

ĐURO: Kako je teško biti sam, kako je teško biti star. (Prljavci: Sve je lako kad si mlađ)

(ruši se svemirski brod u obliku veš mašine, Kazaljčica u njemu upravlja, Đuro se od straha odmiče u nazad)

KAZALJČICA: Jao, sve me boli. Pokvario mi se svemirski brod (Đuro zakašće) A tko si sad ti?

ĐURO: Ja sam Đuro, a tko si ti?

KAZALJČICA: Kazaljčica, drago mi je. Princeza s planeta Pješčanih satova. (Gleda uokolo) A koji je ovo planet?

ĐURO: Ovo je planet Zemlja.

KAZALJČICA: Nikad čula. Jao jel to ona plava lopta koju sam pokušala izbjegći sa svojim svemirskim brodom? Izgleda da sam se ipak u nju zabilje?

ĐURO: Tako je, to je planet pun vode (zaljeva trešnju), ali i njega smo zagadili, ah trešnjice moja. (uzdah)

KAZALJČICA: Zašto si ti tako tužan?

ĐURO: Zato što sam star i nemoćan. Sve je bilo ljepešće dok sam bio mlađ.

KAZALJČICA: Molim te daj mi objasni što to znači biti star ili mlađ?

ĐURO: Pa ti si mlađa, još ne znaš što znači starost.

KAZALJČICA: (Kazaljčica počinje gurati Đuro u krug, gura ga dva kruga.) Toga na mojoj planetu nema. Svi smo isto stari, odnosno mlađi.

ĐURO: Kako to?

KAZALJČICA: Pa ja sam Kazaljčica, princeza kojoj je moć vraćati vrijeme unatrag. Ali moja moć djeluje samo na mojoj planeti.

ĐURO: A gdje je taj planet?

KAZALJČICA: Ako mi možeš pomoći popraviti brod, mogu te povesti sa sobom da se riješi te svoje starosti.

ĐURO: Možemo pokušati, ako mogu sam popraviti svoja kolica, pa mogu valjda i tvoju glupu mašinu.

KAZALJČICA: Tako se ne razgovara s princzem.

ĐURO: Oprostite Vaša visosti. Ajmo mi pogledati vaš brod. (kreće glazba za popravljanje broda)

ĐURO: Može li Vaše visočanstvo biti moja instrumentarka prilikom popravljanja broda?

KAZALJČICA: Može doktore Đuro. Spremna sam!

ĐURO: A gdje ti je verkcaj?

KAZALJČICA: Što je to? Mislis na mlijeko za podmazivanje satova?

ĐURO: Molim, dajte se uozbiljite princezo, verkcaj je ALATI!

KAZALJČICA: Evo tu je kutija. Izvolite doktore Đuro. Kad popravimo ovaj brod letimo u nebeski svod.

ĐURO: Dodaj mi šarafciger.

KAZALJČICA: Šarafciger?

SVI: ODVIJAČI!

KAZALJČICA: Nemoj mi po brodu tući, nego me odvedi kući.

ĐURO: Cvikcangel!

KAZALJČICA: Cvikcange?

SVI: KLIJEŠTA!

ĐURO: Probirštift!

KAZALJČICA: Probirštift?

SVI: ISPITIVAČI!

ĐURO: Znao sam! Otišli su cinculator i gefufnal

KAZALJČICA: Cincu Fufna? Pa jesи popravio?

ĐURO: Pali motore!

KAZALJČICA: Drži kormilo!

ĐURO: U kojem smjeru? (lete kroz svemir)

KAZALJČICA: Samo što dalje od Sunca! Pazi, skreni od Marsa desno. Ne, ne u Jupiter, odi lijevo. To, tako je, sad ravno prema Saturnu, a onda naglo skreni prema Uranu. Dobro je, sad izbjegni Neptun i idemo ravno van iz Sunčevog sustava...

ĐURO: Jel ima još puno?

KAZALJČICA: Ima, tek smo krenuli. (zvuk alarm za kvar na brodu)

ĐURO: A kakva je to žuta lampica?

KAZALJČICA: Oo, izgleda da ćemo se opet srušiti... osim ako ga znaš popraviti u zraku?

ĐURO: Pa nisam ptica.

(udarac broda o tlo-prasak)

SCENA 2

PLANET SAFARIJA

PERNATA LAVICA Samba, CRNI MAKAKI Evi, ZELENI MEDVJED Sandi, ZLATNA RIBICA Jolly (brišu prašinu sa sebe)

ĐURO: Jao jesи dobro?

KAZALJČICA: Jesam.

ĐURO: Onda sam i ja, makar me boli. Gdje smo to došli? Kakva su to čudna bića?

PERNATA LAVICA

Samba: Poštovani gosti iz svemira. Drago mi je da ste sletjeli na naš planet. Ja sam pernata lavica Samba, kraljica planeta safarija. A kakve ste to vi čudne životinje?

KAZALJČICA: Životinje?

ĐURO: Ja sam Đuro s planeta Zemlje, ja sam čovjek.

PERNATA LAVICA

Samba: Ovo mi se baš ne sviđa. Vaši napušteni sateliti stalno padaju u naše parkove. A vi? Vi mi baš ne izgledate kao čovjek.

KAZALJČICA: Pa i nisam. Ja sam princeza Kazaljčica s planeta Pješčanih satova. A šta je to safari?

PERNATA LAVICA

Samba: Planet na kojem će životinje zauvijek biti slobodne. Ja sam njihova kraljica i borim se za to da, za razliku od drugih planeta na kojima životinje služe kao ljubimci, hrana ili za lov, da na našem sve mi živimo u sreći i miru od početka do kraja života!

ĐURO: A kakve životinje imaš na svojem planetu?

PERNATA LAVICA

Samba: Evo baš je tu majmun Evi u prolazu, ej Evi, dođi pozdravi naše goste.

KAZALJČICA: Oho, pa ti si majmun. Uff, baš si crn. Što majmun radi?

EVI: Majmun visi na drvetu i ruga se svakome tko prolazi.

PERNATA LAVICA

Samba: Majmuni su dragi kao životinje, izvode svakakve trikove i puno su mirniji od medvjeda, pogotovo ovih naših zelenih. Sandi...

ZELENI MEDVJED Sandi: Poštovanje vaše veličanstva.

KAZALJČICA: (Zakašluca)

EVI: Kaj ti velika, kaj se daviš?

KAZALJČICA: Pa ja sam isto princeza. Kaj se to ne vidi?

EVI i ZELENI MEDVJED: Nel! (smijeh)

KAZALJČICA: Pa jel ima ovde kakva pristojna životinja?

PERNATA LAVICA

Samba: Evo, pozovite ju. Ovako. (pokazuje ustima kao riba) (Kazaljčica i Đuro rade grimase ustima.)

PERNATA LAVICA

Samba: Ajmo svi stanovnici planeta, pomožite nam. Pingvinu, tigru, pčelice, vjeverice... (zvuk za ulazak čarobne ribice)

ZLATNA RIBICA Jolly: Blop.

ĐURO: Pa zašto takva strka oko obične ribice?

PERNATA LAVICA

Samba: Pa zato što je posebna!

KAZALJČICA: Posebna je, čuješ?

ĐURO: Kako to misliš posebna?

PERNATA LAVICA

Samba: Pa ispunjava želje!

ĐURO: Mogla bi nam pomoći da nastavimo put dalje.

KAZALJČICA: Pa to je logično.

ĐURO: Ribice, pa jel nam možeš pomoći da nekako ospesobimo naš brod?

ZLATNA RIBICA Jolly: Blop.

KAZALJČICA: Trebaju nam nova krila.

PERNATA LAVICA

Samba: Kakva krila?

ĐURO: Pa najbolja koja postoe na vašem planetu.

ZLATNA RIBICA Jolly: Blop. Blop. Blop.

(zvuk čarolije stvaranja na brodu)

KAZALJČICA: Ajme, pa dobili smo ptičja krila.

PERNATA LAVICA

Samba: Pa naravno, ovo je planet Safarija. Ne brinite, s njima ćete sigurno nastaviti svoje putovanje.

KAZALJČICA: To je super.

ĐURO: Možemo nastaviti put! Jeeeeeee, krećemo.

KAZALJČICA: Hvala vam svima, mi moramo nastaviti.

ĐURO: Sretno!

(životinje ih pozdravljaju, Đuro i Kazaljčica odlaze u brod koji sada ima krila.)

(lete u svemiru)

ĐURO: Što ti misliš o ovom planetu na kojem smo bili?

KAZALJČICA: Ma ne sviđa mi se. Ovaj majmun i medvjed su mi se rugali.

ĐURO: Ali ribica nam je pomogla?

KAZALJČICA: Pa da, ona mi se baš svijedla s tim svojim ustima. Blop. Blop.

ĐURO: Blop. Blop. Da nije bilo ribice, ne bismo dalje nastavili put prema tvome planetu i ja bih zauvijek ostao ovako star.

KAZALJČICA: Kako to misliš Đuro?

ĐURO: Pa ribica nam je dala ova divna pernata krila, gle kako prekrasno gore.

(zvuk alarm za kvar na brodu)

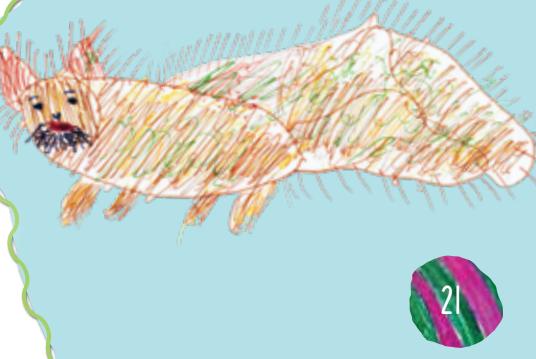
KAZALJČICA: GORE?? Ne upravljam tako visoko, spržit će nas ova svjetleća zvijezda. Malo se spusti.

ĐURO: Kako da se spustim, idemo prebrzol. Opet se pali žuta ladaampicaaaaaa.

KAZALJČICA: Vežimo pojaseveeee. Padamoooooo...

ĐURO: ...oooooooooooo

(udarac broda o tlo-prasak)

Planet srca

KAZALJČICA: Pa kakva su nam to krila dali? Uopće nisu bila dobra.
ĐURO: Pa bila su dobra dok ih nismo spržili.

KAZALJČICA: Ali to si ti kriv kad si letio tako visoko.

ĐURO: Pa što sam drugo mogao, htio sam da brže stignemo. To je ionako tvoj brod. Evo drugi put ti vozi.

KAZALJČICA: U redu.

ĐURO: Gdje smo to sad? Jel čuješ nešto? Kao da neka glazba svira.

KAZALJČICA: Pazi, tamo su neka bića.

ĐURO: Jel to neka strelica leti prema nama?

KAZALJČICA: Brzo, sakri se.

ĐURO: Ajme to su neki ludi domoroci, možda čak i ljudožderi. Nikad nećemo otići odavde.

KAZALJČICA: Daj smiri se. Pogle, jel to srce na vrhu strelice?

ĐURO: Ajde srčeko, ova strelica, nekako se čudno osjećam. Baš mi je lijepo.

KAZALJČICA: Tko nas to gađa? A ti se čudno ponašaš.

ĐURO: Pa kad se od ovih strelica osjećam nekako lagodno. Jesam li se pomladio?

KAZALJČICA: Ajde da ja vidim što je to? Oho, baš se čudno osjećam. Jao što je lijepo.

ĐURO: Tko si ti?

KUPIDA LJUBICA: Ja sam Kupida Ljubica.

ĐURO: Kovid bolnica? Aaaaaaaaaaa, zaraženi smo, dobili smo virus. (bacu strelicu)

KAZALJČICA: Kakav virus? Sad me strah.

KUPIDA LJUBICA: Dobili ste virus, ali virus Ljubavi. To je jedini virus na našem Planetu Srca.

(pogode ih nove strelice)

KAZALJČICA: Jao što je ovo lijepo.

ĐURO: Osjećam se opet mlad, makar sam i dalje star, ali sam tako mlad. Ali kakav je to planet ljubavi kad si tu sama?

KUPIDA LJUBICA: Dodite krilata srčeka moja.

KUPIDA RUŽICA: Ima nas puno na ovom planetu, ja sam Kupida Ružica, a ovo je moja strelica. (pogada ih strelicama)

KAZALJČICA: Oh.

ĐURO: Ah.

KUPIDA TRATINČICA: Kome ja stavim vjenčić na glavu, voli sve i svi vole njega.

(stavlja im vjenčice)

KAZALJČICA: Oh.

ĐURO: Ah.

KUPIDA JAGODICA: Jagoda je voće ljubavi. Izvolite, poslužite se.

KAZALJČICA: Joj, hvala vam, kako su ukusne te jagode.

ĐURO: Oh. Kako će sad lagano popraviti naš brod, da možemo jezdit kroz svemirska prostranstva.

(glazba za popravljanje broda)

Dodaj mi novi farceg.

KAZALJČICA: Farceg?

SVI: UPALJAČI

KAZALJČICA: Nemoj nas zapaliti, moramo se kući vratiti.

ĐURO: Gurtna, hitno gurtna!

KAZALJČICA: Gurtna? Upomoć, brzo, što je to?

SVI: TRAKA ZA VEZANJE!

ĐURO: Fajla!

KAZALJČICA: Fajla?

SVI: TURPIJA!

ĐURO: Zhao sam! Otišli su cinculator i gefufna!

KAZALJČICA: Opet ti?? Pa jesu popravio?

ĐURO: Pali motore!

KAZALJČICA: Drži kormilo!

KUPIDA LJUBICA: Naravno da vaš brod ne može upaliti kada nema ljubavne energije u njemu.

Dodite krilata srčeka moja, udružimo snage, ažmo utopiti njihov brod u Ljubavi.

(zvuk čarolije stvaranja na brodu)

KAZALJČICA: Hvala vam svima, mi moramo nastaviti.

ĐURO: Sretno!

KAZALJČICA: Jeeeeeeeeeeeeeee, brod je upario! Konačno idemo doma!

(lete kroz svermir)

ĐURO: I love you.

KAZALJČICA: Ich liebe dich.

ĐURO: Io ti amo

KAZALJČICA: Szeretlek

ĐURO: Io te chiero.

KAZALJČICA: Je ţ aime.

ĐURO: Mi amas vin.

KAZALJČICA: Volim te.

ĐURO: Volim te.

(baloni se putem buše, zvuk alarma za kvar na brodu)

ĐURO: Opet se pali žuta lampica.

KAZALJČICA: Gubimo visinu. Znala sam da ta ljubav neće dugo trajati.

ĐURO: Izgleda da treći put padamo.

KAZALJČICA: Ti stvarno ne znaš popravljati taj brod. A stalno se praviš pametan s tim izrazima.

ĐURO: Padamoooooo.

(udarac broda o tlo-prasak)

EVICA: Tup, tup, tup.

KAZALJČICA: Kažu da brod ne radi jer mu se pokvario ritam rada motora.

ĐURO: Pa oni su majstori za ritam, neka nam pomognu.

EVICA: Tup, tup, tup.

KAZALJČICA: Kaže da ih nema dovoljno.

ĐURO: Kako nema? Vidi koliko ih je, pomožite nam! (pokrene pljesak u publici)

KAZALJČICA: Opet radi, plješčite, plješčite...pomožite nam da se ne srušimo.

(lete kroz svermir)

KAZALJČICA: Plješčite, plješčite, plješčite!!!

(kad publika prestane pljeskati brod pada)

ĐURO: Više ne plješču.

(zvuk alarmi za kvar na brodu)

KAZALJČICA: Pali se žuta lampica.

ĐURO: Opet lampa žuta, padamo sa našeg puta.

KAZALJČICA: Baš sam ljuta. A tako smo blizu mog planeta Pješčanih satova.

Ovo je susjedni planet. Planet Mode.

PLANET bubnjeva

KAZALJČICA: Uff, malo mi se vrti.

ĐURO: Što je sad ovo? Kakav je to zvuk?

EVICA: Tup, tup, tup.

KAZALJČICA: Pozdravlja nas planetonāčelnica ovog planeta i želi nam dobrodošlicu.

ĐURO: Kako joj je ime?

KAZALJČICA: Tup, tup, tup.

EVICA: Tup, tup, tup.

KAZALJČICA: Bubnastična bombastična kraljica šefica.

ĐURO: A kako se zove planet?

KAZALJČICA: Tup, tup, tup.

EVICA: Tup, tup, tup.

KAZALJČICA: Planet bubnjeva TAM TAM.

ĐURO: A kome je ona kraljica? Ima li još stanovnika?

KAZALJČICA: Tup, tup, tup.

EVICA: Tup, tup, tup.

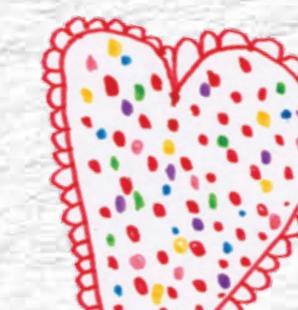
KAZALJČICA: Ima, upravo ih je pozvala.

SVI: Tup, tup, tup. (BUBNJARSKI BROJ njihov)

ĐURO: A što su sad oni rekli?

KAZALJČICA: Bolje da ne znaš.

ĐURO: Dobro, neću biti znatiželjan, ali mogu li nam popraviti brod s tom muzikom?

Planet MODE

ĐURO: U kakvim su odnosima vaši planeti.

KAZALJČICA: Princeza Hugolina i ja često pijemo čaj.
HUGOLINAAA!

HUGOLINA: O Kazaljčice, dobrodošla. Jesi za čaj?

KAZALJČICA: Ja bih radje naš Bljuk bljuk napitak.

HUGOLINA: A jel ovo tvoj djed?

KAZALJČICA: To je moj prijatelj Đuro, vodim ga na svoj planet da ga pomladimo.

ĐURO: Drago mi je vaše visočanstvo Hugolina. Žao mi je da smo pali, ali mi je drago da smo pali na tako lijep planet krpica.

KAZALJČICA: Znaš dragu, ovaj moj brod se stalno ruši. Stalno se kvari. Već smo ga sto puta popravljali. I novim krilima i srcima, i nekim glupim njemačkim alatima, uskladili smo ritam rada motora...

HUGOLINA: Možda se samo pregrjao, pustite ga da se ohladi, a za to vrijeme pogledajte našu novu modnu reviju za sezonu jeto/zimu.

(modna revija, oni komentiraju modele)

HUGOLINA: Probaj sad upaliti.

ĐURO: Dobre su vam ove krpice, ali to nije pomoglo našem brodu.

HUGOLINA: To nisu krpice, a vaš brod je obična prošlosezonska štraca.

ĐURO: Kaj je to štraca?

KAZALJČICA: Krpetina! Daj ti Đuro to riješi, nemamo više puno do mene doma.

(glazba za popravljanje broda)

ĐURO: Daj ti meni Majzl!

KAZALJČICA: Majzl?

SVI: SJEKAČI

KAZALJČICA: Ajme upomoći!

ĐURO: Joj daj ne drami, neću tebe, dodaj mi gedoru!

KAZALJČICA: Gedoru?

SVI: NASADNI KLJUČI

ĐURO: Šerajzl.

KAZALJČICA: Šerajzl?

SVI: ŽARAČI

KAZALJČICA: Joj daj prestani više s tim zemaljskim nazivima, dosta mi je toga, ja sam ipak princeza, tu ti je taj sav alat i snalazi se sam.

ĐURO: Joj daj ne drami, evo ti ova drot četka...

KAZALJČICA: Drot?

SVI: (Izađu da bi rekli ili ih Kazaljčica zaustavi)

KAZALJČICA: Dosta! Ne zanima me!
Natrag svi, natrag!

ĐURO: ...da, drot četka, isčekaj ovaj cinculator da ga spojim sa gefufnom, a ja idem upaliti motore.

(lete kroz svemir)

KAZALJČICA: Desno, desno, ono je moj planet, još samo 2 milijuna kilometara.

ĐURO: Samo toliko, odlično.

KAZALJČICA: Evo evo tu sleti.
Polako, polako.
BAAAAM.

(udarac broda o tlo-prasak)

PLANET pješćanih SATOVA

KAZALJČICA: Opet smo se zrokali. Ti stvarno ne znaš upravljati svemirskim brodom.

ĐURO: Pa ne znam, na planetu zemlji sam čitav život okopavao voće.

KAZALJČICA: Aha.

ĐURO: I dobro, što sad, kaj radite na tom svom planetu?

KAZALJČICA: Vurice moje, di ste? Jako ste mi falili, ali ipak sam preživjela.

MIA: Dobrodošla natrag princezo Kazaljčice.

SAMIA: Jako smo se uplašili za vas.

BOŽICA: A tko vam je ovaj starac.

EVICA: Gdje ste njega pobrali?

KAZALJČICA: Nisam ga pobrala nego sam se zaletila u njegov planet jer mi se pokvario brod, a on mi ga je popravljao putem.

ĐURO: Princeza Kazaljčica mi je obećala da na ovom planetu mogu vratiti svoju izgubljenu mladost.

KAZALJČICA: Vurice moje, pomozite Đuri.

SVI: DISKO!!!!

BOŽICA: DJ, pusti onu našu pjesmu!

SAMIA: Od koje se svi uvijek osjećaju mlađi!

EVICA: I ludi!

MIA: Ko puške vatrenel

(Svira ABBA Dancing queen)

KAZALJČICA: Đuro!

ĐURO(mlađi): Koji dobar Tulum iako nema atmosfere.

Kako je lijepo plesati čitavo vrijeme. Kako je lijepo opet biti mlađi, a tako s...MLADI!

A imate li ovde na planetu malo plodne zemljice da presadim svoju trešnjicu?

KAZALJČICA: Molim? Kakve zemlje? Pa po zemlji se ne može plesati, naš čitav planet je jedan ogroman plesni podij!

ĐURO: Ali što će biti s mojim voćkama? Jel se mogu vratiti na Zemlju po njih?

KAZALJČICA: Ali ne, nel Na zemlji te čeka tvoja starost! Ako se vratiš, moja moć će prestati djelovati i ponovo ćeš biti star. Ako želiš biti mlađ, morat ćeš zaboraviti na svoja stabalca.

ĐURO: Čekaj malo, stanitelj (glazba naglo staje) Hvala ti Kazaljčice, hvala vam drage vurice na pomoći, ali meni je draže biti star i brinuti se oko svojih mlađih voćkica, pružiti im pažnju i ljubav koje su im potrebne, kako bi rasle i veselile neku novu djecu koja će se ispod njihovih krošnja igrati i uživati u njihovim plodovima, nego ovdje na planetu Pješćanih satova zauvijek plesati, uživati u mlađosti, ali biti bez njih znajući da me one tamo trebaju i da venu bez mene.

KAZALJČICA: Joj dobro Đuro, ti i tvoje voće. Ajde uzmi onda taj moj brod koji ionako samo ti znaš popraviti, te svoje cincu fufne, gedore i fajle. Mi ćemo tu plesati i za tebe.

(Đuro se u posljednji trenutak zaustavlja, prilazi još jednom kazaljčici i na glavu joj za uspomenu stavlja svoj šešir koji je čitavo vrijeme imao na glavi, na što ona oko njega zaogrče njegov plesni plašt koji su mu poklonili na planetu)

(zvuk paljenja motora svemirskog broda i odlaska broda u daljinu)

ĐURO: Hvala vam svima na čagi.

SVI: Booooooooook.

Misija Njonjo

Cijela predstava je zapravo TV emisija, i to novogodišnja.

KLARA: Dragi gledatelji, dobrodošli u večerašnju emisiju.

LISA: I to posljednju u ovoj godini.

KLARA I LISA: Novogodišnji labirint!!!!

LISA: Mi ćemo paziti da se ne izgubite.

KLARA: Pa hajmo krenuti.

KLARA I LISA: Reklame!!!

NIKO: Ja sam super kečap, mogu biti ljut ako staneš mi na put. Uvijek sam crven, nikad nisam žut.

EMANUEL: Najbolji suši u gradu! Sand city čišir sušil!

LISA: Ovo su bile reklame.

KLARA: A sada je vrijeme za malo glazbe.

LISA: Kakva je to novogodišnja noć bez glazbe.

KLARA: Naš slavni pješčani sat Njonjo bolje radi uz glazbu.

LISA I KLARA: Grandiana Arande – Tutu rutu!!!

Nikol pjeva Tutu rutu

LISA: Nakon zabave vrijeme je za dosadu.

KLARA: Ha, ha, ha. Tako moja kolegica Lisa doživljava znanost.

LISA: Šalila sam se, naravno. Svi obožavamo našeg sljedećeg gosta.

KLARA I LISA: Znanstvenik, dr, mr, prof, akademik Bruno Kostić.

Dolazi znanstvenik sa cvijećem.

ZNANSTVENIK: Dobra večer moje dame. Ovo je za vas, naravno.

KLARA Baš Vam hvala.

LISA: Pravi dentlmen.

ZNANSTVENIK: Klavir, bečka škola.

KLARA: Danas ćemo pričati o našem pješčanom satu.

LISA: Popularnom Njonji.

Svi pjevaju O Njonjo, Njonjo, Njonjo,
dobri moj Njonjo.

KLARA: Profesore Kostiću,
objasnite, molim Vas, našim
gledateljima po čemu je
Njonjo tako poseban.

LISA: I zašto se zove baš Njonjo.

ZNANSTVENIK: Poseban je po
tome što kontrolira
vrijeme, a čovjek
koji ga he izradio se
preziva Njonjo

LISA: Kako to mislite da kontrolira vrijeme?

ZNANSTVENIK: Pa, da njega nema pomiješala
bi se godišnja doba. Zimi bi bilo
vrucće, u proljeće bi padalo lišće
itd...

KLARA: Vrijeme je za nove reklame.

IVANO: Najbolje kockice na svijetu – Kockice Trockice. Složite
svoj dvorac, brod ili tenk.

LISA: Vrijeme je za mali glazbeni predah.

Bartol pjeva Dance monkey

EMANUEL: Ja sam super cheese, pojedi me pliz

ZNANSTVENIK: Dapače, baš sam gladan.

IVANO: Ostavite i meni griz.

KLARA: Nakon ove reklame vratimo se našem profesoru.

LISA: Na kojem projektu sada radite?

ZNANSTVENIK: Želim bube učiniti jestivima.

LISA: Zanimljivo. I, kako vam ide?

ZNANSTVENIK: Skoro sam uspio, ali još uvijek su bljutave.

KLARA: Fuj, mrzim bube.

LISA: Hej, bliži nam se odbrojavanje.

KLARA: Profesore, vama pripada čast da otvorite šampanjac.

BARTOL: IO

NIKOL: 9

EMANUEL: 8

IVANO: 7

LUKA: 6

MARITA: 5

JANA: 4

NIKO: 3

ADAM: 2

svi: I, O, sretna nova godina!!!!

Znanstvenik opali šampanjac i čep razbije pješčani sat. Svi se panično razbjereže po studiju i viču.

SVI: Pukao je Njonjo. Razbio se. Što ćemo sada. Jadni mi.

ZNANSTVENIK: Smirite se.

KLARA: Što ćemo sada profesore?

ZNANSTVENIK: Nazovimo gospodina Njonju koji je izmislio naš sat.

Klara i Lisa traže broj u imeniku.

LISA: Evo ga, Njonjo. Sva sreća da u našem gradu ima samo jedna obitelj sa tim prezimenom.

KLARA: Evo, profesore, vi ga nazovite, molim vas.

NJONJO: Halo, dobra večer, izvolite.

ZNANSTVENIK: Dobra večer, sretna nova godina. Trebao bih gospodinu Njonju.

NJONJO: Ja sam, izvolite.

ZNANSTVENIK: Pa, vidite, razbili smo, točnije ja sam razbio vaš uradak – naš gradski pješčani sat.

NJONJO: Ah, ja nisam taj Njonjo. Ja sam njegov brat.

ZNANSTVENIK: Tako dakle, dajte mi onda brata na telefon, molim vas.

NJONJO: To je nemoguće.

ZNANSTVENIK: Zašto?

NJONJO: Korona.

ZNANSTVENIK: Šta korona?

NJONJO: Umro.

ZNANSTVENIK: Šta umro?

NJONJO: Umro od korone.

LISA: Moramo nastaviti sa programom da ne nastane panika među našim gledateljima. Recimo, pustite reklame.

Ivano bulji u mobitel i nešto čačka. Dolazi Emanuel. Trka ga i doziva.

EMANUEL: George, George.

IVANO: Oprosti, nisam te čuo. Zadubio sam se u svoj novi I phone 33.

EMANUEL: Joj, mogu ga vidit?

IVANO: Naravno, izvoli.

Ivano da mobitel Emanuelu, a ovaj pobegne sa njim.

IVANO: Md, nema veze, i onko su na promotivnoj akciji pa će si kupiti drugi.

NIKO: Najduža žvak na svijetu. Razžvačite ju i možete ju razvući do Kloštra. A, ako ju napušete možete poletjeti do neba.

KLARA: Kužiš beba.

LISA: Evo nas nazad u studiju.

Utrčava gospodin Njonjo.

NJONJO: Oprostite, dojurio sam najbrže što sam mogao. Svi ma sretna nova godina. Imam dobro rješenje.

ZNANSTVENIK: Koje, kakvo?

NJONJO: Moj brat je napravio još jedan sat za slučaj da se prvom nešto dogodi.

ZNANSTVENIK: Izvrsono. A gdje se nalazi taj drugi sat.

NJONJO: Brat ga je sakrio na sigurno da ga nitko nemože pronaći.

LISA: Pa, kako ćemo ga onda pronaći?

NJONJO: Ostavio mi je zagonetku koju moramo rješiti. Evo je. Ima puno pjesaka, faraona i piramide.

ZNANSTVENIK: Hm, to je nesumnjivo pustinja.

KLARA: Čekaj, čekaj, čekaj. Zašto bi vaš brat sakrio sat u pustinju.

NJONJO: Zato da ga zlikovci ne mogu pronaći ako se prvi razbijie.

LISA I KLARA: A razbio se.

ZNANSTVENIK: Kako pametno mjesto. Pješčani sat u pjesku je jako teško naći. Dakle, moramo u pustinju.

NJONJO: Imam jednog prijatelja koji radi u pustinji.

KLARA: A kaj radi u pustinji?

LISA: Kaj bere kaktuse?

NJONJO: On je beduin.

ZNANSTVENIK: Kako da ga obavijestimo da nam nađe i pošalje sat?

KLARA: Nazovite ga na mobitel.

NJONJO: Beduini nemaju mobitele.

LISA I KLARA: Kaaaaaj, nemaju mobitele?

NJONJO: Ne, ali ja imam goluba pismonošu. Gu gu dođi tu.

Doleti golub (Luka) uzme pismo i odleti do beduina (Niko)

KLARA: Dok golub leti u pustinju mi nastavljamo sa našim programom.

LISA: Vrijeme je za vremensku prognozu.

KLARA: Pa da vidimo kakvo vrijeme očekuje našeg golubića na putu.

ZNANSTVENIK: Dali mu treba kišobran...

NJONJO: Ili suncobran.

NIKOL: Očekuje nas sunčano vrijeme sa kišnim razdobljima uz jak do umjeren jugo.

ZNANSTVENIK: Dakle, treba mu i kišobran i suncobran.

NJONJO: I vjetrobran.

KLARA: Da, eto vrijeme je već pobrkano.

Golub dolazi do beduina.

BEDUIN: Od kud se ovaj golub stvorio? Kakvo je ovo pismo?

Čita pismo. Dragi beduinu Keir, hitno nam treba pješčani sat. Pronađi

ga u nekoj piramidi i pošalji ili donesi u Sand City. Tvoj prijatelj Njonjo.

Hm, dobro, idem.

KLARA: Vrijeme je za malo reklama.

NIKOL: Deterđent za suđe Marli – pere bolje nego Čarli.

IVANO: Čokoladni brbonjci.

EMANUEL: Slatki kao ja.

Dolazi beduin sa satom.

BEDUIN: Evo vam vaš sat.

KLARA: Gospodine mi smo uživo.

BEDUIN: Ja nisam baš uživo dok sam ga teglio do tu.

ZNANSTVENIK: Hvala vam gospodine. Stavimo ga na njegovo mjesto.

LISA: Da čujemo sada vremensku prognozu.

NIKOL: Vrijeme je na našoj strani.

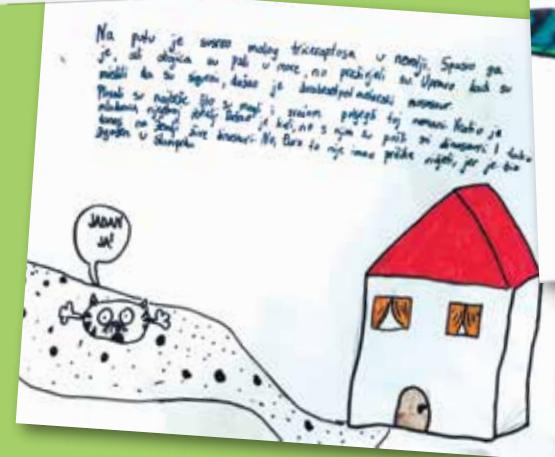

DEVET ŽIVOTA

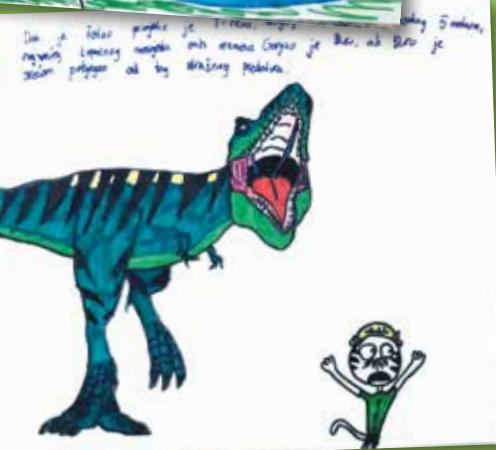
JEDNOG Mačka

Jednom davno živio je neki djedica. Imao je mačka koji se zvao Đuro. Djedica je bio u formi i stalno je nešto vježbao i trčao. Jednog dana osjetio je bol u kičmi i otišao je doktoru. Doktor mu je pogledao kosti i rekao da neće preživjeti. Mačak Đuro ga je posjećivao, ali djedica i dalje nije bio sretan jer mu nije bilo ništa bolje. Mačak je bio tužan zbog toga pa mu je preko noći darovao život budući da mačke imaju devet života. Djedica je bio jako sretan i nastavio je sa svojim životom, a Đuro je krenuo dalje po svijetu vidjeti što još tamo ima pa je tako dolutao u doba dinosaura.

MAČAK DURO
V DOSA
DINOSAURA

Nakon dinosaura, sa preostalim životima došao je do jednog dvorca iz kojeg se čulo glasno dozivanje upomoć bila je to princeza Kasia koju je napao zmaj. Požrtvovni Đuro se borio sa zmajem. Pao je sa dvorca i upao u jezero, ali u jezeru je bilo čudovište iz Loch Nessa koje je pojelo Đuru. Kasnije je zmaj možda i pojeo čudovište, ali Đuri više nije bilo spasa za ovaj život, no sa sljedećim je krenuo dalje.

Jednog dosadnog dana (kao i svakog) mačak Đuro je gledao televiziju i izležavao se, gledao je neki zanimljivi crtić, ali odjednom se na televiziji pojavljuje film o starim Rimljanim.

Kada je shvatio o čemu se radi htio je prebaciti program, ali nije uspio i odjednom je upao u televiziju! Dospio je u amfiteatar. Pojavio se u kavezu za lavove. Mačak Đuro je imao vrlo bujnu dlaku, kao grivu, pa su ga zamijenili za lava. Otvorila su se vrata kaveza i ušao je kod gladijatora. Moraо se boriti protiv njih, ali nažalost nije preživio. Izgubio je još jedan život. i ostalo mu ih je pet.

U ovom životu Đuro je bio kapetan pirata. Htio je naći blago. Poveo je svoju posadu i uputio se u pustolovinu, ali mu je trebala karta. Da bi našao kartu krenuo je prema istoku. Pretražio je cijelo mjesto, no karte nije bilo. Tada je krenuo na jug. Na putu su ga napali drugi gusari. Bila je to opaka bitka no mačak Đuro i njegovi pirati su pobijedili. Đuro je pretražio brod i u njemu je našao malo blaga. Našao je samo jedan sanduk, ali između blaga je bila karta skrivenog blaga. Konačno. Sav sretan, proslavio je to, sa svojom osadom, uz pivo. Navečer mu se mantalo od piva, te je pao sa broda i udavio se.

Sljedeći život je klasična stvar koja se događa mačkama. Mačak Đuro se šetao ulicom, ali dok je šetao napao ga je pas i tako je Đuro izgubio još jedan život.

U sedmom životu Đuro je našao kristal koji uništava sve. Đuro ga je slučajno ispustio i onda se stvorila crna rupa. Nastao je veliki potres. Đuro je upao u crnu rupu i upao u svijet Harry Pottera. Đuro je pao na Feniksa koji jga je podigao jako visoko. Đuro je pao i napravio salto tako da se nije uspio dočekati na noge i izgubio još jedan, od devet, mačjih života.

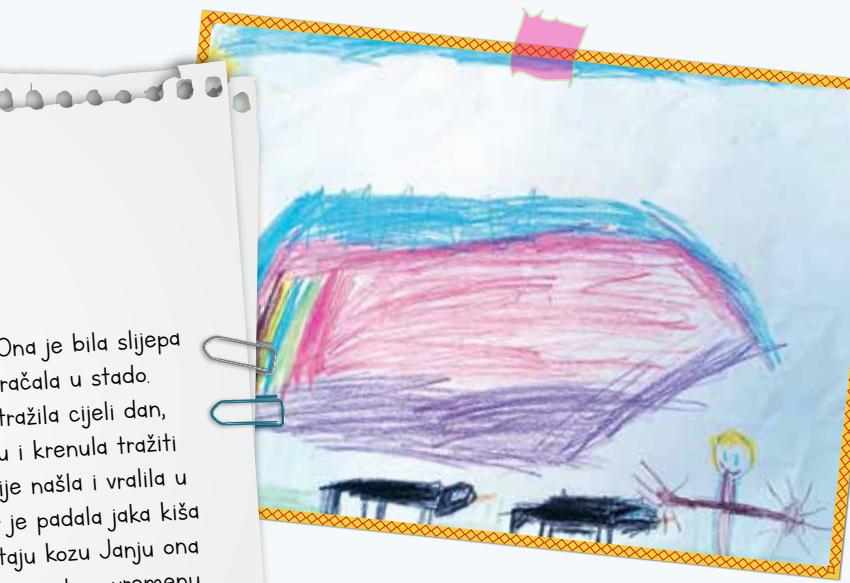
Mačak Đuro je posjetio Vela Luku. Šetao je, tako, Velom Lukom, no pretrčao je preko ceste, sudario se s autom i ostao na autu. Auto je snažno zakočio i Đuro je poletio na kuću, skliznuo sa kuće i opet pao na auto. Mrtvog Đuru je izbacio na smetlištu gdje je sreto mačka Miki Trasija koji mu je objasnio kako mu je ostao još jedan život i da bi mu savjetovao da se sad smiri i ostane na jednom mjestu, pomogućnost mirnom kao što je Vela Luka. Đuro ga je poslušao i skrasio se u tom krasnom mještaju te živio još dugo, dugo...možeda je jo uvijek živ.

naslov
↓

Slijepa koza i pastirica

Jednom davno bila je jedna koza po imenu Janja. Ona je bila slijepa. Uvijek je zaostajala, a jedna pastirica ju je uvijek vraćala u stado. Jednom je odlutala tako daleko da ju je pastirica tražila cijeli dan, ali nije odustala. Druge koze je spremila u staju i krenula tražiti Janju. Išla je po kiši i snijegu i nije stala dok ju nije našla i vraila u stado. U zatvorenoj staji su se koze uznemirile jer je padala jaka kiša. Kad je pastirica dovela u staju kozu Janju ona se pretvarala u snijeg. Kad je pastirica dovela u staju kozu Janju ona ih je smirila jer im je ispričala kako je njoj bilo vani po tom vremenu i da se tu osjeća sigurna kao u dvorcu. Male koze su se stnsnule uz tate, mame i braću i konačno zaspale, a kad su se ujutro probudole veselo su se igrale.

IMA 11 G.
BRAT

SLIJEPA KOZA

IMA 14 G.
↓
PASTIRICA

TATA IMA 50 G.

AUTORI TEKSTOVA I LIKOVNIH RADOVA: polaznici radionica dječjeg stvaralaštva "Mali grad Faros", "Mali grad Jolha", "Mali grad Lisina", "Mali grad Agram", "Mali grad Ivanić Grad", "Mali grad Dvor na Uni", "Mali grad Sebenico", Mali grad Boa i štićenici udruge "Vjeverice" u sklopu europskog projekta IncluLab.

Prijatelji festivala:

Hrvatski
audiovizualni
centar
Croatian Audiovisual Centre

Kuća umjetnosti Arsen, Antique Hvar, Atena Hvar, Muzej općine Jelsa, Toni Duje Kovačević, Gordan Dorvák, Davor Rogić, Korana Ugrina, Jure Knezović, Roko Birimiša, Antonija Sarjanović, Platforma Hvar

KIKI

UREDNIK:

Udruga "Mali grad Faros"

IZDAVAČ:

Antonija Sarjanović

LIKOVNO-GRAFIČKO OBLIKOVANJE:

LDK Promet

TISAK:

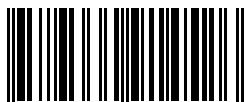
978-953-49145-2-6

ISBN

ISBN 978-953-49145-2-6

9 789534 914526

MaliGrad